

الحمد لله

پایان نامه تحقیقاتی

کارشناسی ارشد

موضوع:

مقایسه سطوح سرمی ایزوآنزیم آلکان فسفاتاز استخوانی و هورمون گرلین

(Ghrelin) در افراد با دانسیته استخوانی سالم

استاد راهنما

آقای دکتر جواد محیطی اردکانی، دانشیار گروه بیوشیمی

اساتید مشاور

آقای دکتر محمد باقر اولیاء، دانشیار گروه داخلی

آقای دکتر حسن مظفری خسروی، دانشیار گروه تغذیه

تهیه و تنظیم: یوسف نقیایی

دانشجوی بیوشیمی بالینی

زمستان ۸۷

۱۳۸۸ / ۳ / ۳

استاد راهنما: دکتر جواد محیطی اردکانی
تیمسار اردکانی

ب

۱۱۳۷۳۳

تقدیم به:

همسر و

فرزند انم علیرضا و درسا

تقدیر و تشکر از:

استاد راهنما: آقای دکتر جواد محیطی اردکانی

استاد مشاور: آقای دکتر محمد باقر اولیاء

استاد مشاور: آقای دکتر حسن مظفری خسروی

استاد ارجمند آقای دکتر جلالی

استاد ارجمند آقای دکتر مجتبی بهشتی تبار

استاد ارجمند آقای دکتر هادی

استاد ارجمند آقای دکتر سلیمانی

پرسنل محترم بخش بیوشیمی آزمایشگاه مرکزی

پرسنل محترم آزمایشگاه بیوشیمی دانشکده پیراپزشکی

پرسنل محترم آزمایشگاه تشخیص طبی و پاتوبیولوژی بوعلی

مسئول محترم مرکز پوکی استخوان میلاد سرکار خانم کشفی پور

خلاصه

مقدمه و اهداف: هورمون گرلین پلی پپتید ۲۸ اسید آمینه ای است که در طول دستگاه گوارش و عمدتاً در معده ترشح می شود. اثرات متعددی از جمله افزایش اشتها و دریافت غذا، تنظیم انرژی، افزایش ترشح هورمون رشد، افزایش برون ده قلبی، کاهش فشارخون را به این هورمون نسبت می دهند. اخیراً اثر بخشی آن بر افزایش تراکم مواد معدنی استخوان و تاثیر بر نشانگرهای استخوانی مورد توجه قرار گرفته است. از طرفی آنزیم آلکالن فسفاتاز و ایزوآنزیم استخوانی آن بعنوان بیومارکر مناسب در تغییرات استخوانی بکار میرفته است. از این رو در این مطالعه سعی شده است تا ارتباط بین هورمون گرلین با ایزوآنزیم استخوانی آلکالن فسفاتاز مورد بررسی قرار گیرد.

روش: ۳۳ فرد بزرگسال (۶۰-۲۰ سال) پس از مراجعه به مرکز سنجش تراکم استخوانی میلاد و سالم بودن وضعیت تراکم استخوان در دو ناحیه کمر و فمور با روش **dualenergy x-ray absorptiometry (DXA)** انتخاب و پس از تکمیل پرسشنامه نمونه خون از آنها گرفته شد. سرم از خون جدا شده و جهت اندازه گیری آلکالن فسفاتاز و گرلین درون دو لوله پلاستیکی مجزا ریخته شده و بلافاصله به فریزر انتقال داده شد و در دمای ۷۰- نگهداری شدند. لوله مربوط به اندازه گیری گرلین حاوی یک ماده آنتی پروتئاز (پارا هیدروکسی مرکوری بنزوئیک اسید) به منظور جلوگیری از تجزیه گرلین سرم توسط پروتئازهای موجود در آن و ماده ضد انعقاد **EDTA** (اتیلن دی آمین تترا اتیل استات) بود.

گرلین سرم با استفاده از روش **ELISA** توسط کیت اندازه گیری شد. به منظور اندازه گیری میزان ایزو آنزیم استخوانی آلکالن فسفاتاز از روش ژل الکترو فورز پلی آکریل آمید و غیر فعال سازی با حرارت (**heat inactivation**) استفاده شد.

نتایج: میانگین سنی افراد $10/6 \pm 40$ سال و نمایه توده بدنی $27 \pm 3/6$ (کیلوگرم بر متر مربع) بود. همچنین میانگین

غلظت گرلین پلاسما و آنزیم آلکالن فسفاتاز به ترتیب $100/5 \pm 128/9$ (pg/ml) و $135/5 \pm 43/1$ (Iu/L)

بدست آمد. تفاوت معنی داری بین گرلین و آلکالن فسفاتاز تام و ایزوآنزیم استخوانی آن برحسب جنس

مشاهده نشد (به ترتیب $p=0/87$ ، $p=0/45$ ، $p=0/71$). گرلین ارتباط معنی داری را در دو گروه از نمایه توده

بدنی سالم و اضافه وزن و چاق نشان داد ($p=0/02$). ضریب همبستگی گرلین با هیچکدام از متغیرها بخصوص

تراکم استخوانی ناحیه کمر و فمور و ایزوآنزیم استخوانی آلکالن فسفاتاز معنی دار نبود و تنها با وزن افراد

معنی دار بود ($p=0/05$ و $r=0/33$).

نتیجه گیری: در این مطالعه ارتباط معنی داری بین گرلین و ایزوآنزیم استخوانی آلکالن فسفاتاز و تراکم

استخوانی دو ناحیه کمر و فمور دیده نشد که با برخی از مطالعات مشابه همخوانی دارد. هر چند که برخی

مطالعات که بر روی استئوبلاست ها انجام شده بود این ارتباط را تایید کرده بود که بخاطر تفاوت در طراحی

مطالعه است. مطالعات بیشتر در این خصوص با افراد مورد بررسی بیشتر و افراد با مشکلات استخوانی ضروری

بنظر می رسد.

فهرست مطالب

فصل اول: کلیات

۲	۱- تاریخچه.....
۳	۱-۲ نامگذاری.....
۳	۱-۳ ساختمان گرلین.....
۶	۱-۴ استتز و ترشح گرلین.....
۷	۱-۵ تنظیم ترشح گرلین.....
۹	۱-۶ گیرنده های گرلین.....
۱۰	۱-۷ نحوه اثر گرلین و ترشح آن.....
۱۱	۱-۸ اثرات فیزیولوژیک گرلین.....
۱۱	۱-۸-۱ اثر بر آزاد شدن هورمون رشد (GH).....
۱۳	۱-۸-۲ تنظیم اشتها.....
۱۳	۱-۸-۲-۱ ادريافت غذا.....
۱۵	۱-۸-۲-۲ اگريين و وعده‌های غذایی.....
۱۶	۱-۸-۲-۳ اگريين و اورکسين (orexin).....
۱۶	۱-۸-۲-۴ ابيان ژن گرلین و اشتها.....
۱۶	۱-۸-۲-۵ ابای پس معدی.....
۱۷	۱-۸-۳ اچاقی و مشکلات وزنی.....
۱۸	۱-۸-۴ اپلی مورفيسم در ژن های گرلین و چاقی.....
۱۸	۱-۸-۵ اثرات کاردیو واسکولار.....

۱۹۱۱-۸-۶ اثر بر حافظه و رفتار.....
۱۹۱۱-۸-۷ اختلالات در غذا خوردن.....
۲۰۱۱-۸-۸ اثر بر استخوان.....
۲۲۱۱-۸-۹ اثر بر پرولیفراسیون در سرطان.....
۲۲۱-۸-۱۰ اگریلین و ترشح انسولین.....
۲۳۱۱-۸-۱۱ اعمال معدی-روده ای.....
۲۴۹-۱ روشهای اندازه گیری گرلین.....
۲۴۱-۹-۱ اسنجش ایمنومتریکی آنزیمی (EIA).....
۲۴۱-۹-۲ اسنجش کمپلکس آنتی ژن-آنتی بادی متصل به آنزیم (ELISA)
۲۵۱-۹-۳ روش رادیوایمونواسی (RIA).....
۲۶۱-۹-۴ روش کروماتوگرافی مایع با کارآیی بالا فاز معکوس (RP-HPLC)
۲۶۱-۹-۵ روش وسترن بلاتینگ (western blotting).....
۲۷۱-۱۰ آنزیم آلکان فسفاتاز (ALP).....
۲۹۱-۱۱ جداسازی ایزوفرم های آلکان فسفاتاز (ALP).....
۲۹۱-۱۱-۱ جداسازی با روش الکتروفورتیک.....
۳۲۱-۱۱-۲ آنالیز غیر فعال سازی حرارتی.....
۳۳۱-۱۱-۳ امهار توسط اوره.....
۳۳۱-۱۱-۴ امهار شیمیایی.....
۳۳۱-۱۱-۵ تکنیک های ایمنولوژیکی.....
۳۴۱۲-۱ بیان مسئله و اهمیت موضوع.....
۳۵۱۳-۱ مروری بر مطالعات.....

۳۹۱۴-اهداف و فرضیات
----	------------------------

فصل دوم: مواد و روشها

۴۲۱-۲-انوع و روش مطالعه
۴۲۱-۱-۲-جامعه مورد بررسی
۴۲۱-۲-۲-روش نمونه گیری و تعیین حجم نمونه
۴۲۱-۳-۲-متغیرها
۴۳۱-۴-۲-روش اجرای طرح
۴۴۲-۲-اندازه گیری تراکم استخوان
۴۶۲-۳-روش تهیه نمونه خون و نحوه نگهداری آن
۴۶۱-۳-۲-نحوه نمونه گیری
۴۷۲-۳-۲-تهیه محلولهای مورد نیاز جهت نمونه گیری گرلین
۴۸۲-۴-آنالیزهای بیوشیمیایی
۴۸۱-۴-۲-اندازه گیری گرلین به روش ELISA
۵۲۲-۴-۲-اندازه گیری ایزوآنزیم های آلکالن فسفاتاز
۳-۴-۲-اصول اندازه گیری با روش الکتروفورز روی ژل پلی اکریل
۵۲آمید(PAGE)
۵۵۴-۴-۲-روش کار در ژل الکتروفورز
۵۸۵-۴-۲-مراحل تهیه ژل الکتروفورز پیوسته
۶۱۶-۴-۲-تعیین میزان آلکالن فسفاتاز های توتال و استخوانی

۶۳ ۲-۴-۷ روش غیر فعال سازی حرارتی
۶۵ ۲-۵ آنالیزهای آماری
۶۶ ۲-۶ محدودیت های طرح

فصل سوم: نتایج

	۳-۱ نتایج میانگین پارامترهای اندازه گیری شده و ارتباط با هم
۶۸ ۳-۱-۱ میانگین و انحراف معیار متغیر های زمینه ای کمی
۶۹ ۳-۱-۲ میانگین و انحراف معیار غلظت هورمون گرلین، آلکالن فسفاتاز تام و استخوانی
۷۰ ۳-۱-۳ میانگین و انحراف معیار میزان تراکم استخوان ناحیه کمر (SBML) ، فمور (SBMD) و میزان T-Score آنها
۷۱ ۳-۱-۴ مقایسه میانگین غلظت هورمون گرلین، آلکالن فسفاتاز تام و آلکالن فسفاتاز استخوانی بر حسب جنس
۷۲ ۳-۱-۵ مقایسه میانگین تراکم استخوانی ناحیه کمر ، فمور و T-Score این دو ناحیه بر حسب جنس
۷۳ ۳-۱-۶ مقایسه میانگین غلظت هورمون گرلین، آلکالن فسفاتاز کل و آلکالن فسفاتاز استخوانی بر حسب نمایه توده بدن (BMI)
۷۴ ۳-۱-۷ مقایسه میانگین تراکم استخوانی ناحیه کمر ، فمور و T-Score این دو ناحیه بر حسب نمایه توده بدن (BMI)
۷۵ ۳-۱-۸ ضریب همبستگی هورمون گرلین با متغیرهای مختلف
۷۶ ۳-۱-۹ ضریب همبستگی تراکم استخوانی ناحیه کمر (SBML) و T-score با متغیرهای مختلف
۷۷ ۳-۱-۱۰ ضریب همبستگی تراکم استخوانی ناحیه فمور (SBMD) و T-score با متغیرهای مختلف
۷۸ ۳-۱-۱۱ ضریب همبستگی آلکالن فسفاتاز تام و ایزوآنزیم استخوانی آن با متغیرهای مختلف
	۳-۲ مقایسه اندازه گیری ایزوآنزیم های آلکالن فسفاتاز با روش غیر فعال سازی حرارتی (heat inactivation) و ژل الکتروفورز همراه با نورآمینیداز

۲-۱-۳	میانگین ایزوآنزیم های آلکان فسفاتاز (کبدی) با دو روش غیر فعال
۷۹	سازي حرارتي و الكتروفورز.....
فصل چهارم: بحث و نتیجه گیری	
۴-۱	بحث و نتیجه گیری.....
۸۲
۴-۲	پیشنهادات.....
۸۷
جداول	
۶۸	جدول شماره ۱-۳- میانگین و انحراف معیار متغیرهای زمینه ای کمی.....
	جدول شماره ۲-۳ میانگین و انحراف معیار غلظت هورمون گرلین، آلکان فسفاتاز تام و
۶۹	استخوانی.....
	جدول شماره ۳-۳ میانگین و انحراف معیار میزان تراکم استخوان ناحیه کمر (SBML)
۷۰	فemor (SBMD) و میزان T-Score آنها.....
	جدول شماره ۴-۳ مقایسه میانگین غلظت هورمون گرلین، آلکان فسفاتاز تام و آلکان فسفاتاز
۷۱	استخوانی بر حسب جنس.....
	جدول شماره ۵-۳ مقایسه میانگین تراکم استخوانی ناحیه کمر، فمور و T-Score این دو
۷۲	ناحیه حسب جنس.....
	جدول شماره ۶-۳ مقایسه میانگین غلظت هورمون گرلین، آلکان فسفاتاز تام و آلکان
۷۳	فسفاتاز استخوانی بر حسب BMI.....
	جدول شماره ۷-۳ مقایسه میانگین تراکم استخوانی ناحیه کمر، فمور و T-Score این دو ناحیه
۷۴	بر حسب BMI.....
	جدول ۸-۳ ضریب همبستگی هورمون گرلین در پلاسمای افراد تحت مطالعه با
۷۵	متغیرهای مختلف.....
	جدول شماره ۹-۳ ضریب همبستگی تراکم استخوانی ناحیه کمر (SBML) و T-score با
۷۶	متغیرهای مختلف.....
	جدول شماره ۱۰-۳ ضریب همبستگی تراکم استخوانی ناحیه فمور (SBMD) و T-score با
۷۷	متغیرهای مختلف.....
	جدول ۱۱-۳ ضریب همبستگی آلکان فسفاتاز تام و ایزوآنزیم استخوانی آن با متغیرهای
۷۸	مختلف.....
	جدول شماره ۱۲-۳ میانگین ایزوآنزیم های آلکان فسفاتاز (کبدی) با دو روش غیر فعال
۸۰	سازي حرارتي و الكتروفورز.....

فصل اول: کلیات

- ۱-۱ تاریخچه
- ۱-۲ نامگذاری
- ۱-۳ ساختمان گرلین
- ۱-۴ استنز و ترشح گرلین
- ۱-۵ تنظیم ترشح گرلین
- ۱-۶ گیرنده های گرلین
- ۱-۷ نحوه اثر گرلین و ترشح آن
- ۱-۸ اثرات فیزیولوژیک گرلین
- ۱-۹ اروشهای اندازه گیری گرلین
- ۱-۱۰ آنزیم آلکان فسفاتاز (ALP)
- ۱-۱۱ جداسازی ایزوفرم های آلکان فسفاتاز (ALP)
- ۱-۱۲ بیان مسئله و اهمیت موضوع
- ۱-۱۳ مروری بر مطالعات مشابه
- ۱-۱۴ اهداف و فرضیات

مقدمه

گرلین هورمون پپتیدی ۲۸ اسید آمینه ای است که عمدتاً در دستگاه گوارش (فوندوس معده) سنتز می شود (۲ و ۱). نقش و وظایف متعددی از جمله شرکت در تنظیم انرژی، متابولیسم و توده چربی را به این هورمون نسبت می دهند. امروزه نقش این هورمون در توده استخوانی مورد توجه قرار گرفته است. بطوری که وجود گیرنده های آن در سلولهای استئوبلاست به اثبات رسیده است. مطالعات متعددی رابطه این هورمون و دانسیته استخوانی (BMD) را مورد بررسی قرار داده است (۳، ۴ و ۵).

از طرفی آنزیم آلکالین فسفاتاز از آنزیم های سرمی است که ممکن است منشأ استخوانی، کبدی، جفتی و یا روده ای داشته باشد در نتیجه دارای فرم های ایزوآنزیمی متفاوت در خون است. ایزوآنزیم استخوانی آلکالین فسفاتاز همواره بعنوان یک نشانگر ساخت و ساز استخوان مورد توجه بوده است و اندازه گیری آن معرف خوبی جهت پی بردن به وضعیت متابولیسی استخوان ها می باشد (۶ و ۷). لذا در این مطالعه قصد داریم ارتباط هورمون گرلین با ایزوآنزیم استخوانی آلکالین فسفاتاز را در افراد با دانسیته استخوانی سالم مورد بررسی قرار دهیم.

۱-۱ هورمون گرلین

تاریخچه

در دهه ۱۹۷۰ ترکیبات پپتیدی و غیر پپتیدی که به نوعی هورمون رشد (GH) را تحریک یا اثر آنرا تقویت می کردند کشف شدند. این مواد بطور مستقل از هورمونهای آزاد کننده هورمون رشد (GHRH) عمل می کردند و با نام کلی تحریک کننده های هورمون رشد (growth hormone secretagogues) شناخته شدند. کشف بعدی در خصوص گیرنده طبیعی برای این دسته از مواد بود با نام کلی (GHS_R) growth hormone secretagogues-receptor

که در سال ۱۹۹۶ انجام شد. سه سال بعد یک لیگاند طبیعی برای GHS_R شناخته شد که ابتدا از عصاره معده موش شناسایی و تخلیص شده بود و گرلین نام گرفت. بعدها نقش های مختلفی از جمله تاثیر بر دریافت غذا، عملکرد مجرای گوارشی و سیستم قلبی-عروقی، الگوی خواب و پیشگیری از برخی سرطانها برای گرلین مشخص شد (۲).

۲- نامگذاری

گرلین از پیشوند ghre تشکیل شده که به معنای رشد (grow) است و علت این نامگذاری بخاطر توانایی اش در تحریک ترشح هورمون رشد بوده است (۸). همچنین بعلا اثراتی که بر دریافت غذا و گرسنگی دارد به آن هورمون گرسنگی (hunger hormone) نیز اطلاق می شود (۹).

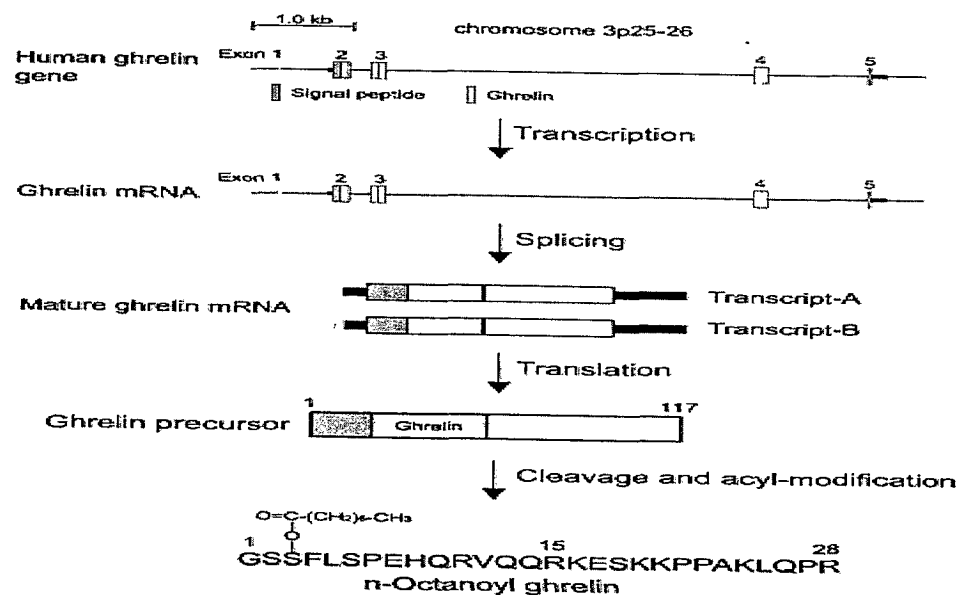
۳- ساختمان گرلین

گرلین پپتیدی متشکل از ۲۷ یا ۲۸ اسید آمینه است. توالی های آنها بطور زیادی در گونه های مختلف محفوظ مانده است. نوع ۲۷ اسید آمینه ای آن از پیش ساز ۱۱۶ اسید آمینه ایی است که از اسید آمینه شماره ۲۴ تا ۵۰ را شامل می شود و بقیه، پپتید وابسته به موتیلین motilin related peptide (MLRP) گفته می شود. در موشها و رت گرلین ۲۷ اسید آمینه ای است. (۱۰)

نوع ۲۸ اسید آمینه ای از پیش ساز ۱۱۷ اسید آمینه ایی بصورت پری پرو هورمون سنتز می شود. باقیمانده ۱ تا ۲۳ آن حاوی یک سیگنال پپتید می باشد و در واقع از ۲۴ تا ۵۱ گرلین را تشکیل می دهد. بقیه آن یعنی اسید آمینه ۵۲ تا ۱۱۷ همان پپتید همراه موتیلین است. در انسان گرلین ۲۸ اسید آمینه ایی است. (۸)

هر دو نوع گرلین در سلولهای معده سنتز می شوند و این میزان در طول مجرای گوارش کاهش می یابد. مقدار کمی نیز در بیضه ها سنتز می شود. تحقیقات نشان داده است که قسمت N ترمینال

عبور گرلین انسانی از سد خونی به مغز و مغز به خون بوسیله سیستم های اشباع پذیر انجام می شود و فرایند دو جهته تنظیمی دارد. این فرایند تحت تاثیر حداقل ۲ جنبه از ساختمان اولیه گرلین قرار می گیرد: توالی اسید آمینه و زنجیره جانبی که بعدا اضافه می شود (مشتق اسید چرب). اگر چه n-اکتانویل شدن در سرین برای فعالیت گرلین ضروری بنظر می رسد اما مشخص شده است که فرم غیر آسیله نیز بعضی فعالیت های بیولوژیکی را از خود نشان می دهد. گرلین غیر آسیله در گردش خون در مقادیر زیادتر می تواند اثرات قلبی-عروقی و اثرات پیشگیری کننده از تکثیر سلولی در سرطانها را از خود نشان دهد (۲و۱)!

شکل ۱-۲ از ژن گرلین انسانی تا یک پپتید فعال (۱)

ژن گرلین انسانی متشکل از ۵ آکسون است. اولین آکسون منطقه ۵' ترجمه نشده را کد می کند و بسیار کوتاه است. آنالیز cDNA در گرلین انسانی مشخص کرد که رو نویسی A، فرم اصلی mRNA گرلین انسانی است. mRNA به پیش ساز ۱۱۷ اسید آمینه ای گرلین (پری پروگرلین) ترجمه می شود. برش توسط پروتئاز و اصلاح آسیلی پیش ساز گرلین منجر به تولید گرلین ۲۸ اسید آمینه ای می شود.

۴- استنز و ترشح گرلین

گرلین عمدتاً در معده بوسیله سلولهای غده ای (oxyntic) مولد اسید موکوس در قسمت فوندوس بیان می شود. از طرفی مقدار کمتر و جزئی از آن در روده، بیضه، هیپوفیز و سایر بافت‌های دیگر تولید می شود. در معده گرلین بوسیله سلولهای X/Alike سنتز می شود. این سلولها Gr نامیده می شوند و حدود ۲۰٪ جمعیت سلولی اندوکرینی را در غدد oxyntic انسانی تشکیل می دهند. این سلولها نزدیک به شبکه مویرگی لامینای معده قرار دارند و این موضوع عملکرد اندوکرینی شان را تسهیل می کند. اخیراً دو نوع سلول Gr توضیح داده می شوند: باز و بسته.

سلولهای نوع باز بتدریج از معده به مجرای گوارشی پایین تر افزایش می یابند.

گرلین در پانکراس نیز بیان می شود. گرلین در سلولهای بتا یافت شده در حالیکه برخی محققین محل آنرا مجزا از گلوکاگون در سلولهای آلفا می دانند. مطالعات اخیر حضور دسته ای از سلولهای تولید کننده گرلین را در پانکراس مشخص کردند که هیچ هورمون شناخته شده ای را بیان نمی کند.

سلولهای گرلین ساز در دوران جنینی در پانکراس فراوانند و در جزایر لانگرهانس پراکنده شده و در حاشیه قرار گرفته اند در حالیکه در بزرگسالان زیاد نیستند و در بافت اگزوکرین مجاری و گانگلیای پانکراسی قرار گرفتند (۲ و ۱۱).

مقدار گرلین با استفاده از روش رادیوایمونواسی (RIA) برای نواحی C و N ترمینال گرلین در مجرای روده ای-معدی مشخص می کند که گرلین در طول دستگاه گوارش وجود داشته و میزان آن در معده بیش از روده بزرگ و کولون است (۱۱).

۵- تنظیم ترشح گرلین

هورمونهای متعددی در ترشح و یا مهار آن نقش دارند. هورمون رشد (GH) که خود در اثر عمل گرلین ترشح می شود می تواند از طریق مهار فیدبکی معدی-هیپوفیزی ترشح گرلین را تنظیم کند. در حقیقت ثابت شده که GH بیان گرلین را در معده مهار می کند. همچنین سطح گرلین در گردش خون در رت ها نیز با تجویز GH کاهش می یابد. در انسان نیز افزایش ترشح GH با کاهش غلظت گرلین در خون همراه است. (۲،۱۲)

سوماتواستاتین نه تنها ترشح گرلین القا شده با GH را متوقف می کند بلکه سطح پلاسمایی گرلین را نیز مستقل از غلظت GH پلازما کاهش می دهد. همچنین وضعیت تیروئید ممکن است سطح سرمی گرلین را تحت تاثیر قرار دهد. مطالعات نشان می دهد که برداشتن تیروئید موجب متوقف شدن بعضی از اثرات گرلین (مثل افزایش دریافت غذا و افزایش وزن) می شود. هورمون لپتین نیز بعنوان محرکی برای کاهش تولید و ترشح گرلین عمل می کند. همچنین اثرات گرلین بر اشتها را نیز متوقف می کند. این اثر لپتین بر منع دوگانه گرلین (مهار ترشح گرلین معدی و مهار اثر گرلین بر غذا خوردن) بازوی تنظیمی اصلی بین محیط و هیپوتالاموس در جهت هموستاز وزن است. (۱۲،۲،۱)

فرض می شود که گرلین آزاد می تواند با سطح گلوکز سرم کنترل شود. مطالعات نشان می دهد که هیپوگلیسمی می تواند ترشح گرلین را تحریک کند. برعکس اثر فوری و توفیقی یک وعده غذایی روی ترشح گرلین دیده شده است. در برخی از مدل‌های آزمایشگاهی ثابت شده است که هیپرگلیسمی با کاهش در گرلین پلازما همراه است. از طرفی برخی ها عقیده دارند که هیچ تغییری در غلظت گرلین پلازما بعد از تجویز گلوکز وریدی در انسان دیده نشد. بنابراین اثر مستقیم گلوکز بر ترشح گرلین بطور کامل به اثبات نرسیده است.

انسولین ممکن است موجب مهار شدن در ترشح گرلین مستقل از غلظت گلوکز سرم شود. این فرضیه در راستای مشاهداتی است که در برخی شرایط پاتولوژیکی همراه با هیپر انسولینمی مثل سندرم تخمدان پلی سیستیک و آکرومگالی پیش می آید که غلظت گرلین پلاسما بطور مشخص پایین می آید (۱۴،۱۳).

جدول شماره ۱-۱ تنظیم تولید یا ترشح گرلین

فاکتور یا وضعیت	تولید یا ترشح گرلین ×
هورمون رشد	↓
سوماتواستاتین	↓
لپتین	↓
انسولین	↓
هیپو گلیسمی	↑
هیپر گلیسمی	↓
هیپوتیروئیدسم	↑
هیپر تیروئیدسم	↓

* ↑ افزایش ↓ کاهش

الگوی خواب می تواند بر میزان ترشح و اثر گرلین بر دریافت غذا موثر باشد بطوری که محرومیت از خواب می تواند افزایش ترشح گرلین (خصوصاً در ۲۴ ساعت اول) شده و افزایش دریافت غذاها بخصوص غذاهای پرکالری را در پی داشته باشد. فرض بر این است که خواب کمتر موجب افزایش فعالیت عصب واگ شده و منجر به افزایش علائم بین گوارش و مغز می شود (۹ و ۱۵).

۶-۱ گیرنده های گرلین

گیرنده های مواد مترشح هورمون رشد (GHSs (Growth Hormone Secretagogues) عضو گیرنده های جفت شده با G پروتئین بوده و بوسیله ژن منفرد و شدیداً فشرده GHS_R مشخص می شوند. دو نوع GHS_R وجود دارد: نوع Ia که عملکردی است و نوع Ib که غیر عملکردی است. هر دو نوع احتمالاً با یک ژن کد شده ولی در پردازش متفاوت می شوند. طول کامل ژن Ia انسانی یک پلی پپتید ۳۶۶ اسید آمینه ای را کد می کند در حالیکه ژن Ib حاوی ۲۸۹ اسید آمینه است که از قسمت سر آن تعداد ۷۷ اسید آمینه جدا شده است. نوع Ia و Ib به ترتیب ۷ و ۵ دومین بین غشایی دارند. نوع Ia حاوی ۳ و نوع Ib حاوی ۲ لوپ داخل و خارج غشایی هستند. گیرنده جفت شده با G پروتئین (GPCR) توالی سه تایی دارند. اثر گرلین بر گیرنده GHS_R Ia موجب فعال شدن آن و افزایش کلسیم داخل سلولی شده و تولید اینوزیتول تری فسفات (IP3) را موجب می شود. (۱، ۲ و ۸)

گیرنده های گرلین توسط نرونهای هسته قوسی و قسمت مرکزی هیپوتالاموس بیان می شود و جالب اینکه محل کروموزومی آن نزدیک به نقشه موجود در سندرم Brachmann-de-lange است (این سندرم با عقب افتادگی در رشد قبل و بعد از تولد، انورمالی احشایی و دست و پا، میکروبراکی سفالی، هیرسوتیسم و صورت غیر طبیعی مشخص می شود). هر چند که مدرکی در دست نیست که تغییرات ژن GHS_R موجب سندرم نامبرده شود.

گیرنده های نوع Ia عمدتاً در هیپوفیز بیان می شوند. همچنین در غده تیروئید، پانکراس، طحال، مایکوکاردیوم و غده آدرنال به میزان کمتر سنتز می شوند. نوع Ib توزیع گسترده ای در بافت های مختلف مثل معده، مری، روده، کبد، شش، عضله و بیضه دارد (۲ و ۳).